

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe liter mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătinându-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cisnădiei 3.

Se prenumeră și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Cu 1-a Ianuarie v. 1888

se începe

Abonament nou
la
„Tribuna“.

Prețurile rămân și pentru actualul format tot cele de până acum și sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarhie, cât și în România prin mandate postale (Posta-utabvány — Post-Anweisung.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual pre lângă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonatori vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fișile, în cari li s'a trimis diarul până acum.Administrațiunea diarului
„Tribuna“.

Sibiu, 8 Ianuarie st. v.

E lucru de necredut și cu toate aceste foarte adevărat: în dieta din Budapesta s'au început desbaterile asupra bugetului, și noi stăm pe gânduri, dacă aceste desbateri au ori nu se fie obiectul preocupărilor noastre.

Căci noi avem să fim preocupați numai de lucruri, care-i interesează pe Români din țările coroanei ungare, și am avut foarte adese-ori ocaziunea de a ne convinge, că concetățenii noștri români nu se interesează de cele-ce se petrec în dieta din Budapesta.

Desbaterile asupra bugetului îi privesc cu toate aceste și pe dinșii foarte de aproape.

Coroana și guvernul, — așa este teoria constituțională, — nu au dreptul de a cheltui după bunul lor plac banii publici, ci trebuie să hotărască în înțelegere cu reprezentanții contribuabililor scopurile, pentru care se vor face cheltuieli, suma, care va pute să se cheltuească pentru fiecare din aceste scopuri, și modul, în care au să se adune aceste sume.

Români nu se consideră pe sine ca fiind reprezentați în dieta din Buda-

pesta; pentru dinșii dar' teoria constituțională nu are aplicațiune în practica actuală a vieții publice; de aceea nici chiar desbaterile bugetare din dieta aceea n'au pentru dinșii cuvenitul interes.

Țarul tuturor Rușilor își numără supușii, măsoară capacitatea de contribuire a fiece-căruiă dintre dinșii și ia cât vrea din roadele muncii lor, fără-ca să-i mai întrebe și pe dinșii, cât poate fiesce-care se contribuiească și care sânt scopurile, pentru care voesc să fie cheltuiți banii contribuții de dinșii.

Ceea-ce face Țarul în Rusia față cu toți supușii sci, face și actualul guvern în regatul ungar față cu Români. Avem noi Români să dăm, cât ni se cere, căci dacă nu dăm de bună voie, ni se ia cu puterea, o putere mare, puterea întregii monarhii, căreia nu putem și, ca oameni cu minte, nici nu voim să i-ne împotrivim.

Nu ne întreabă însă nimeni și pe noi, dacă voim ori nu să se cheltuească banii contribuții de noi pentru scopurile, pentru care sânt cheltuiți, nici dacă calitatea și cantitatea contribuțiilor este ori nu potrivită cu stările noastre economice și cu interesele noastre de dezvoltare.

Dar' sântem și noi reprezentați în dietă. Un domn Tisza oare-care îi reprezintă pe alegătorii din Ocna, între care cei mai mulți sânt Români. Și reprezentanți ca acest domn Tisza au fost trimiși în dieta din Budapesta din toate cercurile electorale cu majoritate română. Cu atât mai rău pentru parlamentul din Budapesta și pentru statul ungar, de oare-ce toți acești „reprezentanți“, fiind oameni, care nici nu cunosc interesele cercurilor, din care au fost trimiși în parlament, nici nu vor să le susțină, sânt o falsificare a aședămintelor constituționale, și lucrul de căpetenie este, că Români ei însuși tot nu se consideră ca fiind reprezentați în parlament.

Ear' urmarea firească e, că o însemnată parte din cetățenii regatului ungar consideră parlamentul din Budapesta drept un fel de parlament străin pentru dinșii, ba chiar drept o reunire de oameni răuvoitori, care încarcă mereu dări peste dări asupra bietului Român, fără-ca să-l mai întrebe și pe el, dacă mai poate plăti și dacă este ori nu mulțumit cu modul, în care se cheltuesc banii dați de dînsul.

Dacă susținătorii actualului regim cred că este bine așa, n'au decât să urmeze înainte tot ca până acum. Noi însă ne uităm împregiurul nostru și găsim foarte mulți oameni, care șic că era mai bine pe timpul absolutismului, și e în natura lucrurilor ca acești oameni să fie din și în și mai numeroși. Nu este cu puțință, ca cineva să surpe temeliile aședămintelor constituționale cu atâta succes ca actualul guvern, care, păstrând formele constituționale, face tot ceea-ce se făcea în timpul absolutismului.

Și ne aducem aminte, că era un timp, când Maghiarii făceau printre contribuabili propagandă, ca să refuze plățirea contribuțiilor, fiindcă ei nu fuseseră consultați cu ocaziunea stabilirii bugetului.

Nu se tem oare susținătorii actualului regim „constituțional“, că ceea-ce au făcut ei odată spre a combate regimul de atunci ar pute să facă acum alții spre a combate regimul actual?

Căci pentru lucrul acesta oamenii sânt accesibili.

„Ei bine! — Vă executăm! — le vor fi răspundând susținătorii regimului actual.

„Da! — răspund contribuabili, — dacă o facem atunci, când ne puteți executa, dacă sântem destul de proști, că vă provocăm, când voaue vă vine la socoteală și unul câte unul, ear' nu toți deodată“.

Nu scim, cum s'ar simți susținătorii actualului regim în pelea lor, dacă într'o bună dimineață le-ar sosi scirea, că pe la Caransebeș, pe la Brașov și Făgăraș, pe la Sibiu și Blaj, prin Țeara-Hățegului și prin Munții-apuseni, pe la Arad și Oradea, prin Năsăud și prin Maramureș, prin Selagiu și Sătmar, în sfârșit, pretutindenea, pe unde Români nu se consideră reprezentați în dieta din Budapesta, oamenii refușă plata contribuțiilor votate de acea dietă.

Nu-i vorbă, statul ungar are, mai ales în împregiurări normale, destulă putere, ca să execute, dar' făcând o asemenea execuțiune monștră ar trage luarea aminte a lumii asupra puternicului adevăr, asupra căruia mulți mai stau încă la îndoeală.

Nimeni încă n'a făcut, pe cât scim noi, între Români încercarea de a pune

la cale o asemenea rezistență — tot pasivă — față cu dieta din Budapesta, și sântem conșinși, că acela, care ar voi așic să o pună la cale, ar fi răspins de Români.

Fiindcă Români, oameni leali și îndelung răbdători, sânt tari în credință, că lucrul acesta mai curând ori mai târziu va ajunge la capăt, fiindcă în ciuda tuturor silințelor guvernului cercurile hotăritoare din monarhie și lumea cea mare în cele din urmă tot vor afla adevărul adevăr.

Ear' dacă adevărul acesta le este indiferent, pentru Români cel mai cu minte lucru este să rabde, să plătească și să aștepte timpul, când nu le va fi indiferent.

Și susținătorii actualului regim știu din propriile lor experiențe, că timpurile se schimbă și pot să devină de tot rele pentru oamenii, care nu știu să se pregătească pentru toate eventualitățile.

Tot ar fi bine, dacă Români s'ar interesa și ei de cele-ce se petrec în dieta din Budapesta.

Anul 1887.

Situatiunea generală, — Stări interne, — Conferența națională, — Alergile, — Petrecerea în Ardeal a Maiestății Sale, — Procesul Dr. V. Lucașiu, — Generalul Traian Doda, — Ștucimări sociale, — Încheiere.

Generalul Traian Doda.

„Școpul meu a fost ca să deștept pe Români și totdeodată ca vaietele noastre să străbată până la locurile cele mai înalte, ca să vadă și Maiestatea Sa, că nemulțumirea noastră e mare și că suferințele noastre au ajuns de nu le mai putem suporta, pentru-că, dacă eu ca general, care am sângerat pentru Tron și patrie, sânt silit să o fac aceasta, atunci trebuie să fie ceva putred în împărăția noastră și că trebuie luate mijloace spre sanarea rului“.

Aceste cuvinte rostite de domnul general Traian Doda în fața delegaților, prin care colegiul electoral al Caransebeșului și-a exprimat aderarea la linia de conduită indicată prin declarațiunea dela 10 Octombrie, sânt expunerea în termeni scurți și lămuriti a singurului plan de acțiune, ce în împregiurările actuale le mai rămâne Românilor din țările coroanei ungare.

După-ce ne-am convins cu prisos, că nici actualul guvern, nici vre-un parlament ales sub presiunea lui nu va lua nici odată inițiativa pentru schimbarea actualei stări de lucruri, atât de nesuferite pentru Români, nu ne rămâne, — șic susținătorii sinceri și leali ai causei române, — decât să facem apel la Coroană, să cerem intervențiunea constituțio-

nală a Monarhului nostru legitim, care este — în ultima analiză el singur — purtătorul a toată puterea.

El singur are, în suveranitatea apreiării Sale, să se pronunțe, dacă actuala stare de lucruri este ori nu potrivită cu resoanele de stat, dacă vrea, dacă poate, dacă crede de cuviință să intervină fie acum, fie mai târziu: nouă, dacă cetățenii leali sântem, nu ne rămâne decât să-i spunem Maiestății Sale fără de șială, fără de încungiu și cu sinceritatea cuvenită bărbaților întregul adevăr asupra sentimentelor poporului român, să așteptăm cu toată răbdarea răspunsul Monarhului nostru și să ne supunem — ori-șic-care ar fi acest răspuns.

Așa s'au pronunțat și delegații intruniți în conferența dela Sibiu, care au hotărît în unanimitate, ca comitetul să-i arete Maiestății Sale într'un memorandum cuvinte, pentru care Români din țările coroanei ungare nu pot să iee parte la viața publică a patriei lor.

Hotărîrea aceasta este o manifestațiune de devotament față cu Casa domitoare, o manifestațiune de iubire și de încredere față cu Monarhul nostru, este pentru ori-șic om cu judecată cea mai lămurită dovadă, că Români nici chiar acum, după douăzeci de ani nu indentifică Coroana cu actualii ei consilieri, care le sânt dușmani și urgișiți.

Tochmai de aceea însă atât actualul nostru guvern, cât și aceia dintre Români, care nu fac deosebire între Coroană și consilierii ei, au făcut multe opinti, ca hotărîrea luată în conferența din Sibiu să nu se execute.

Nici un guvern nu vrea, ca adversarii lui să ceară intervențiunea Coroanei, n'o vrea însă aceasta mai ales actualul guvern ungar, care atât de mult ține să pară omnipotent și cu desvîrșire nestăruitor de monarhia reprezentată de Monarh. Căci ori-șic cerere de felul acesta îi creează o pozițiune grea atât față cu Coroana, cât și față cu opiniunea publică a poporului maghiar, care atât de mult inclină a privi pe Rege drept o ficțiune numai în viața constituțională, fiindcă Regele e ocrotitorul firesc al minorităților violentate.

De aceea atât în opiniunea publică maghiară, cât și în cercurile guvernamentale hotărîrea luată în conferența din Sibiu a produs o viuă emoțiune, care a eșit la iveală prin numeroase manifestări de „patriotică“ indignațiune, prin cele mai energice încredințări, că guvernul va sci face, ca memorandumul Românilor să nu străbată până la Coroană ori ca el să nu aibă nici un efect.

Tot o viuă emoțiune a produs hotărîrea conferenței din Sibiu și între oamenii amețiți de nise idei ca cele exprimate în coloanele diarului „Unirea“ din Bucuresci.

Pentru oamenii acestia hotărîrea luată în conferență era un act de lașitate, fapta unor imbecili, și „Unirea“ în mai multe rânduri ne-a încredințat, că memoriul nu se va face, și nu va fi prezentat, câtă vreme bunul simț firesc e predominant la Români din țările coroanei ungare.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Anacreontică.

Glia bea din ploi versate,
Pomii sucuri beau din ea,
Marea bea din rîuri late,
Soarele din mare bea.Luna bea raze de soare,
Tot în fire bea mereu —
Numai eu să nu beu oare?
Taci, și lasă-me să beau!

G. Coșbuc.

Gânduri negre.

— O aventură de călătorie. —

De

Vasilie Nora.

(Urmare.)

După prânz am eșit în grădină și am dat pe cărarea lungă, nășipoasă, pe care înainte de aceea ne preumblaserăm atât de adese-ori, mergeam lângă olaltă și tăceam. De odată ea se depărta de mine, făcî doi pași peste pajiste, ruse o floare de myosotis, o sêrută și se întoarse ear' zimbînd cătră mine, îmi arătă floarea de aproape, o sêrută de nou și apoi o tocmi la sinul ei. Noi mersem mai departe rîdînd și glumînd; — o îmi povesti despre cununii frumoase, robe scumpe, pe-

trecri, giuvaere și alte nimicuri de aceste, despre care visează fetele tinere; eu îi făceam iluziuni și îi spuneam despre iubirea mea. La o vreme se oprî în loc și începî a striga:

— Gavrilă, Gavrilă, ia vino încoace!

Eu mă uit în giur, la vre-o sută de pași de noi, între nise ploi frumoși vîdî un țeran tîner, care aduna în grămadă frunzele vestejite ce căduseră pe erbă; el puse acum grebla jos și se apropiă în pași măsurați de noi.

— Ia floarea aceasta și o dă drăguței tale! — șise Paulina luând de pe sin floarea și întîndu-o lui.

Țeranul stetea acolo cu pălăria în mână și obrajii lui plini și rumeni se umflară de un rîs prostesc.

— Eu nu am drăguță; — șise dînsul și voi să se ducă înderēt.

— Ia floarea! — îi dîsei eu cam poruncitor.

El o luă, își puse cu înderētnicie pălăria pe cap și se duse înderēt în treaba lui.

Noi ne-am urmat drumul mai departe. Ajungînd apoi în fundul grădinii, ne-am pus pe un trunchiu de cireș ce era prăvălit acolo. Paulina deveni foarte tăcută.

— Esti tristă, draga mea, poate 'ți-e frig? — O întrebai și o prinsei de mână: Degetele ei erau reci ca sloiul.

— Nu 'mi-e frig . . . stăi chiar acum îmi veni ceva în minte; — strîne un pic mai bine șalul peste pept, își plecă privirea la pămînt și începî a rupe cu mîna ei albă câte un mieș de muschiu de pe scoarta ci-reșului.

— Ce fel, spune-mi și mie?

Și ea începî a-mi povesti despre o amică a ei din orașul învecinat. Aceasta are un adorator, dar' ea nu-l bagă în seamă și ride de dînsul pentru-că e sărac; că el trece de trei patru ori pe și pe sub fereastra ei, că se uită cu ochi galeși cătră dînsa, că poartă haine învechite și încălțăminte rupte și că el le ascunde aceste ungînd crepăturile cu cerneală și așa mai departe.

— Nu e frumos ca bogatul să ridă de cel sărac; am dreptate? — sfîrși dînsa plecându-se spre mine.

— Negreșit; — răspunsei eu.

Puțin după aceea ne-am ridicat și am pornit cătră casă.

Când sosirăm spre plopul unde lucra servitorul de mai nainte, Paulina se oprî în loc, îl strigă din nou întrebându-l, că ce a făcut cu floarea ce 'i-a dat.

— O am aruncat; — răspunsei dînsul.

— Pentru-ce?

— Ce să fac cu dînsa; nu o am putut mânca; — grăi el, apoi începî a lucra mai departe.

Eu am rîs, l-am chemat la mine și 'i-am dăruit un ban de argint; el se rîni odată vesel și voi să-mi sêrute mîna.

— Om curios, — șise Paulina după-ce făcurăm cățiva pași, dar' bun la suflet, are o mamă bătrână, pe care singur o susține, dar' acum e luat în armată și bătrîna plînge mult când se gîndesce că are să rămînă singură, fără de ajutor . . . De altmîntrelea feciorul e foarte înderētnic și vehement: odată, avînd el ceartă cu alt fecior din sat, Gavrilă a scos un cuțit și 'i-a tăiat celuialet buza de deasupra: venind apoi odată medicul la noi, 'l-a chemat înaintea sa, 'l-a înfruntat și 'l-a amenințat cu temniță, el însă a făcut din umeri și nu a răspuns nimic.

La două luni după aceea părăsi țîntul acesta și mă întorsei numai în primăvară, după-ce îmi împrăvisem afacerile prin străinătate.

Era o dimineață frumoasă. Eu mă gătîi de gală, și mă pregătiam a merge, dragă Doamne ca pețitor; voiam a cere mîna Paulinei. Calul aștepta gata în curte, când un țeran se apropiă de mine și mă întrebă, unde plec? Eu îi spun adevărul.

— Lasă, domnule, nu umbla înzadar! — îmi dîsei el.

— Ce grăiesci? Pentru-ce?

— Fata a fugit sînt acum vre-o trei săptămîni.

— Cum, ce vrei să-mi spui?

— A fugit dela părinți.

— A fugit!? — Cu cine? —

— Nu știu, Domnule, — cu un om!

Nu credeam ceea-ce 'mi-se spunea, dar' cu toate aceste n'am plecat.

Voiam să mai aștept.

Așteptînd, am aflat că familia s'a mutat la oraș. N'am mai cercetat de-ce: îmi era destul, că ea nu se mai interesa de mine, și că acel Gavrilă îmi era din ce în ce mai viu în memorie.

— Nu cumva crești, că cu dînsul a fugit?

— Întrebai eu mirat, aproape indignat.

— Nu cred nimic, — șise el, — nici nu știu nimic.

— Atunci cum o judeci? —

N'o judec de loc: e om ca oamenii, femeie ca femeile. — Vre-o doi ani în urmă am întîlnit-o, unde nu-ți mai spun, și în ce împregiurări, ear' nu-ți spun: îți e destul să mă vezi, că să înțelegi că am toată dreptatea, când șic, că omul e pămînt și spre pămînt se pleacă. — Dar' d-ta vei fi obosit: să ne culcăm!

Grăind aceste, el îmi oferî patul seu, aprinse lumina, își chemă cănele și trecî în odaia dealături, — el cu cănele lui Hector. —

(Va urma.)

Camera advocațională din Arad aduce la cunoștință, că avocatul din Arad Petru Truța a fost primit continuativ în lista aceleiași camere.

Bal românesc în Arad se va aranja Sâmbătă la 13/25 Februarie 1888, în sala dela „Crucea-albă”. Venitul este destinat în părți egale pentru fondul „Asociațiunii naționale române” și a societății meseriașilor români „Progresul” din Arad. Oferte marinimoase sânt a se adresa domnului Aurel Suciu, avocat în Arad.

Un fapt generos. Dl Irimie Scurtu, pensionar în Sibiu, a dat câte 10 cr. din puținul său fiecei soldat din 1/3 batalionului comandat de dl maior Vellean, care în frunte cu muzica militară a făcut onorurile cuvenite cu ocaziunea Bobotezii; ear' pentru muzica militară a dat 5 fl. — Fapta nobilă vorbese mai mult ca ori-ce frasă.

Promoțiune. Dl Emil Fekete-Negrui, — care numai astă vară a absolvat științele medicale și iadată a și fost aplicat ca practicant în sala la institutul de oculoști la universității din Cluj, — după ce a depus cu succes eminent rigorozosele, ieri în 7/19 Ianuarie a fost promovat la gradul de doctor universae medicinae. Tinerul doctor s'a hotărât de a se stabili definitiv în Cluj, unde până acum nu avem nici un medic de neamul nostru, deși giurul până în cea mai mare depărtare e mai mult românesc.

Omul sfințese locul. Primim următoarele din Oravița: Zeloasa membră a reuniunii femeilor române din Arad, d-na Livia Vuia, venind în sinul nostru a luat inițiativa pentru înființarea unei reuniuni a femeilor române din Oravița și impregiurime cu scopul de a înființa o școală română de fetițe. S'a ținut o adunare spre acest scop și o comisiune de 7 s'a constituit pentru elaborarea proiectului de statute.

Persecuțiuni. Corespondentul nostru din Oravița ne informează, că oficiul postal din aceea localitate refuză ori-ce scrisoare recomandată și mandate postale cu adrese românești. Acest refuz are și partea sa comică: „Nu de mult intrasem — ne scrie corespondentul — în birourile oficiului postal din Oravița, cu o scrisoare recomandată pentru „Tribuna”. Impiegatul postal m'a întimpinat cu vorbe nepotrivite și m'ia cerut să fac adresa ungurese, ba chiar și „Tribuna” s'o traduce pe ungurese, că dînsul nu scie ce însemnează „Tribuna”.

De toate. În Oravița și impregiurime e earna în toil ei; zăpada ajunge până la genunchi; gerul e atât de aspru încât caprele bieților muncitori per cu deavala. Variola a s'a ivit și în anul acesta cu o furie ne mai pomenită; fiecare și această boală seceră câte 1—2 copii.

Hymen. Dl căpitan c. reg. în pensiuie Pantaleon Lucuția a luat în căsătorie pe d-soara Elena Filip din Cluj. — Domnișoara Laura Ranta Buticescu și dl Dr. Demetriu Ciuta, avocat în Bistrița, s'au fîdat în Bistrița la 17 Ianuarie st. n. 1888.

Ministrul de comerciu contele Széchenyi, după-cum aflăm în „Neues Pester Journal”, se află mai bine. Diarul „Somogy”, care stă în cele mai bune relațiuni cu familia lui Széchenyi, spune că ministrul nici nu cugetă măcar să demisioneze, după-cum era vorba, de cum să se retragă cu totul din viața politică.

Societatea academică „Junimea” invită la balul, care se va da Mercuri la 27 Ianuarie (8 Februarie) 1888 în sala societății filarmonice. President de onoare: Baroan Alexandru Vasilco; presidentul comitetului arhangior Cav. Tudor de Flondor; presidentul societății Florea Lupu.

Necrolog. Clericii aradani cu cea mai adîncă durere aduc la cunoștința interesaiilor, că amicul și colegul lor Nicolae Popovici, cleric de curs. II, — fiul d-lui Petru Popovici, preot în Coașd, — în urma unui scurt morb de pept, la 30 Decembrie 1887 n., a încetat din viață în etate de 21 ani.

Lupi îndrăsnite. S'au vădut în zilele aceste lupi umblând aproape de sate și căutându-și mîncare pre lângă drumurile țerii. În timpul nopții ei îndrăsnesc a intra chiar în sat, ca să răpescă vite; s'au întemplat casuri, că lupii au atacat oameni în miezul zilei. Doi țigani din Vulcan au plecat la și de tîrg în Brașov. Era viscol; pe drum țiganii au fost atacați de lupi. Unul dintre ei a scăpat cu fuga, prin noroc orb, și a fugit până în satul vecin. Dar celalalt țigan a fost sfășiat de feare și a dona și oamenii au găsit din dînsul numai capul și o ciobotă. Alaltăieri s'au vădut cățiva lupi pe dealul Gușterii; ieri seară s'a obrăznicit un astfel de musafir primejdios a cerceta Sibiu, el a venit mai până lângă spitalul militar.

Un diar rusesc despre Maghiari. „Ruskoe Djelo” într'unul din numerii sei din urmă, scriind despre spiritul Maghiarilor, își termină articolul său în următorul mod: Pagubă că în Ungaria e prea mare numărul inteligentilor, care în sens fisic s'a jidovit cu desvîrgire. Se poate afirma că Ungaria este singura țeară, în care Jidovii în loc să se separe de elementul predominant, stărue cu o forță irezistibilă pentru asimilarea sa cu acest element”. La aceste rînduri „Novoje Wremja” observă următoarele: „Adevărații Maghiari nu hrănesc sentimente dușmănoase contra Rusiei: aceasta a putut să observe ori și-cine, care a călătorit prin țeara lor sau a

făcut cunoștință cu dînsii. Dușmanii nostri din Ungaria sînt Jidanii maghiarizați și pressa lor, care pare-că au monopolizat patriotismul, cultura și pressa ungară”.

Un Hymen diaristic. Cu începerea dela anul-nou s'a ivit în Bistrița un fenomen în formă de diar cu două capete, ca vîroclacii. Diarul se cheamă „Beszterce-Naszod” și e redactat de Eugeniu Fritsch. În primul articol de fond, conține între altele și acest silogism a la Tilu-Buhogîndă: „Ca să facem posibilă o reciprocă înțelegere, noi vom aduce scrii despre mișcarea vieții sociale la noi, atât în limba germană cât și în limba maghiară deodată, astfel se punem basă comunității spiritelor ungueresci și săsesci, ca ele să se simț reciproc unele pe altele și să se învețe reciproc a se cunoaște”. Osana intru cei de sus! În urmă vine Bistrița și Măședul se ne bage minte în cap cu tocerul, dar' ne e teamă, că și acest bălaur tot potcoave de cai morți caută! De altcum tot programul diarului seamănă mult cu vorbele țiganului care dicea către nevastă: „De am avut faină cum n'aveam slănină, am merge la vecinul se ne dee țigaia și nițică brînză, se ne facem plăcinte, căciile mne verđi avem”!

Decrescerea importului de oi din Ungaria în Franția. Importul de oi și berbeci în Franția a numărat din Ianuarie până în 31 Octomvrie 1887 abia numai 1.087,072 de capete, pe când tot în acel timp de 10 luni în 1886 s'au importat 1.350,088 de oi și berbeci, ear' în 1885 mai mult: 1.655,625 de oi. Așadar' în 1887 s'au importat din Ungaria în Franția cu 568.553 mai puține oi decăt în anul 1885. Această decrescere însă se paralizează prin crescerea importului de vite mari; căci în 1885 s'au importat 63.060 boi, în 1886 a crescut numărul la 74.782, ear' în 1887 a fost importul de 90.234 boi; așadar' în 1887 un plus de 27.174 boi față cu importul din 1885, ceea-ce dă 43%; pe când importul de vite mari a crescut cu 43%, importul de oi a scăzut numai cu 34%.

Guvernul german a hotărît baterea, în valoare de 20.000,000 mărci, de monede aur. Aceasta ar fi o dovadă, că menținerea etalonului de aur unic e din ce în ce mai mult în favor în sferile guvernamentale germane.

O groaznică foamete bîntue Montenegro, trei mii de inși zace pe drumuri fără mijloace de traiu. Țarul a trimis mai multe vapoare încărcate cu grâu.

VARIETĂȚI.

(Penitru un sîrutat.) La Lyons, capitala comitatului Wayne (New-York), s'a deschis un proces din cele mai hazlii.

D-na Jennie Walker, o tînără femeie din micul sat Ontario, urmărește pe un ore-care Daniel Elman, unul din cei mai bogați din localitate, pentru suma de 2000 dolari de daune, interese pentru-că a sîrutat-o prin surprindere pe obrazul stîng!

D-na Walker dice, că într'o și, în luna lui Septemvrie trecut, Elman veni la ea acasă pentru o afacere ce avea cu bărbatul ei.

Pe când bărbatul părăsise pentru câteva momente salonul, dl Elman s'ar fi plecat deodată asupra tinerii femei și ar fi sîrutat-o pe obraz.

D-na Walker pretinde, că a avut o crisă de nervi și că în timp de mai multe săptămîni n'a putut să-și vadă de ale casei.

Din parte-i, dl Elman nu tăgăduese că a sîrutat pe d-na Walker, dar' afirmă că o cunoșcea de foarte mult timp, că avea obicei să o tracteze ca pe propria sa fiică și că sîrutarea sa a fost din cele mai caste.

Cu toate acestea procesul n'a dat mai puțin nascere la un oare-care scandal în tot comitatul.

(Băneala regelui Milan.) Regele Milan se teme a fi otrăvit sau omorît. Deja la deschiderea Scupcinei s'a întemplat un fapt, care a produs la Belgrad o impresiune foarte dureroasă. Eată în ce constă acest fapt:

Regele Milan abia și-a isprăvit discursul său puțin constituțional și s'a pus pe scaun. Un servitor îi adușese pîharul tradițional cu apă. Regele vuia să iee apa, dar' mîna sa rămase fînșă, apoi el puse pîharul fără a gusta din el. O privire rătăcioasă aruncată pe banca ministerială produse o impresiune foarte neplăcută asupra parlamentului. Regele se sculă și eși. Imediat după aceea veni la parlament adjutantul regese și luă pîharul cu apă, care a rămas pe mîsăuță lângă tron. Apa a fost analizată scrupulos de către dr Lazăr Paicu.

S'a constatat că apa a fost cât se poate mai curată, cu toate aceste băneala regelui a produs un efect sdrobitor asupra poporațiunii capitalei sîrbesci.

Bietul Milan se teme de umbra sa chiar și nu crede că viața sa e salvată prin pactul de împăcare între tron și partidul radical.

POSTA ULTIMĂ.

Budapesta, 19 Ianuarie n. Ministrul-president răspunde la discursul lui Meltzl: Ieri am auzit o declarațiune interesantă dela deputatul Meltzl, care, mărturisise, a enumerat în formă parlamentară și într'un discurs frumos plîngerile conaționalilor sei. Oratorul expune: că nu numai Sașii, ci și Secuții și-au perdut privilegiile lor, deci Sașii nu sînt persecutați. Universitatea lor a avut numai un cerc de drept cultural. Dacă Sașii recunosc, că problema rîmănerii naționalității lor în Ardeal este, ca de o parte să servească cu credință statului ungar, de altă parte

să-și țină cultura la nivelul de acum și să o ridice pe cât se poate, trebuie să recunoască și aceea, că ei la universalitatea săsească au păstrat aceea, ce pretind scopurile culturale. Eu deja de mult am și-o și o și acum, că elementul maghiar și cel săsesec trebuie să țină la olaltă în Ardeal. Mă bncur, că odată, și acum pentru întăia dată, am auzit, că acestora o recunoască și partea cealaltă (strigări în stînga: Și Zay a fost și-o!) Așa de desvoltată încă n'am auzit-o: dacă a și-o și el, foarte bine a făcut. Oratorul neagă, că Sașii sînt silii a rîmăne departe de celelalte partiduri. Dl deputat se-mi crează, că dacă Sașii — după-cum cu plăcere am înțeles-o dela d-sa, cu toate-că e simplu datorința lor, — vor dovedi și prin fapte, că sînt gata a servi cu credință statului ungar, a lucra pentru el, a-i aduce și jertfe și o dovedesc aceasta în acel mod, ca acea renumită foaie sibiiană și și unii domni dintre Sașii se înceteze a fi isvorul, din care conaționalii lor din străinătate își scot cele mai nedrepte acuse în contra noastră — se-mi crează, că domni deputați, în momentul, în care va înceta aceasta, pot să se alătore ori-cărui partid al țerii: să se alătore, dacă le convine, cu toții opoziției, aceasta nu va schimba întru nimic situația lor și procederea și dreptatea politice ungueresci față cu ei. (Aprobări vii.) A forma un partid săsesec special, însemnă a nu cunoaște viața constituțională sănătoasă. Pentru-că o viață constituțională sănătoasă pretinde, ca partidurile să nu se grupeze după rase, ci după convingeri. Repet, că, cătă-vreme voiu avé eu influență, nu voiu comite nici odată vre-o nedreptate, n'amei ceea-ni păm acum, dacă însă faceți ceea-ce vii săfătuim acum cu bunăvoință, să credeți, că și atunci când eu toții veți fi în opoziție, eu voiu face tot ce bunăvoința unui guvern poate să facă în aceea direcțiune, ca Sașii din Ardeal să formeze cu Maghiarii o falangă. (Aprobări vii.)

Cracovia, 19 Ianuarie n. Mulți oficeri expulsați din Rusia au sosit aici. Proprietarii de fabrici trebuie să-și vîndă fabricile în decurs de 3 luni, căci la din contra vîndările se vor face cu sila.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

(De ieri.) Budapesta, 19 Ianuarie n. Casa deputaților. Csatar s'averificat în modul obicinuit. Continuîndu-se desbaterea bugetară, Beöthy dice, că opinițiile guvernului, de a restabili ecuilibrul finanelor, nu sînt a se lua în serios. Ministrul-president a declarat, că el sperază, că nu se va înșela.

Paris, 19 Ianuarie n. La Wilson s'a făcut ieri perchiștiune domiciliară, care a reclamat o după ameația întregă.

Roma, 19 Ianuarie n. Între Vatican și guvernul României s'au inițiat negocieri în privința unui concordat.

Londra, 19 Ianuarie n. Concediările din armata rusească, privesc de abie 1000 oameni, care sînt în cea mai mare parte soldați incapabili de serviciu.

(De azi.) Budapesta, 20 Ianuarie n. După cum spune „Pol. Korr.”, Tisza are de gînd să răspundă la interpelațiuni, că caracterul situației externe a rămas neschimbat. Se pare a fi neîntemeiat a afirma, că situația s'a tulburat, și opinia publică n'ar trebui să fie dusă în eroare de pe o și pe alta prin faime exagerate și adeseori făcute cu calculul, de a produce neliniștire.

Casa deputaților. Eles Lang vorbește pentru, Apponyi și Ieszenszky în contra bugetului.

Roma, 20 Ianuarie n. Negusul a chemat pe Ras-Alula la Adua spre a-i spune, se nu primejdească soartea Abissiniei prin o mișcare neprețugată.

Maria-Teresiopol, 20 Ianuarie n. Proprietarul Mukics, care a cădut la alegerile dietale din urmă, s'a împușcat ieri după ameații. Casul a produs senzațiune. Sinucisătorul a fost o persoană foarte plăcută, Sâmbătă avea să-și serbeze cununia cu cea mai frumoasă și avută fată din oraș. Motivele sînt necunoscute.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Concurs: — Un post de servitor de cancelarie la tribunalul reg. din Deva, cu salariu anual de 240 fl. și 40 fl. v. a. bani de cuartir și un costum. — A se adresa până în 18 Februarie st. n. a. e. la președintele tribunalului Solyom Fekete Ferencz, în Deva.

LOTERIE.

Tragerea din 18 Ianuarie st. n. Sibiu: 38 60 73 50 80.

Buletin meteorologic.

Table with meteorological data for Sibiu, 20 Ianuarie 1888. Includes pressure, temperature, and wind direction.

Sosiți în Sibiu.

La 18 Ianuarie n. Hotel Neurivier. Schmutzel, fabric. din Brașov; Stefan Babic, locotenent din Budapesta; Ioan Weisz, călători din Viena. Hotel „Împăratul Romanilor”. Adolf Grünhut, A. Maj, K. May, Wilhelm Hirsch, călători din Salzburg; I. Bernstein, călători din Budapesta; N. Gräf din Birmhalm; G. Lascu, profesor Ida Birbaso din Bucuresci; baron Horváth din Madarás. Hotel Meltzer. Contesa Bethlen din Cluj; Fogarási, notar din Racovița; Zerbis, inspector din Cluj. Hotel Habermann. Vasilie Cuana, teolog din Pianul-superior; I. Svaluta, I. Moisternig, măestri de lemn din Pfaffenberg.

Economic.

Sciri mîrunte. Incurajarea industriei în România. Guvernul român a acordat fabricii de efecte militare și cismărie mecanică cu vaporii din Bucuresci a d-lor Leon și Mandrea următoarele avantagii cu începere dela 1 Ianuarie 1888: a) Scutire pe timp de 15 ani de orice impozit direct cătră stat, județ și comună; b) Scutire pe același timp de taxele vamale pentru importul mașinilor, părților de mașini și accesorilor lor, aduse din străinătate pentru trebuințele fabricii; c) Aceeși scutire pentru următoarele materii prime necesare fabricii: Ață și mătăsă de cusut. Pânză de căptușeală, de mătăsă, în și bumbac. Gumi-elastic, de bumbac, ață sau mătăsă. Srmă de fer și alamă pentru cuie. Fer nelucrat, aramă și alamă brută nelucrată. Colori și lacuri pentru dat lustru. Pravuri pentru polisagiu. Snur. Nasturi, copcii sau inele de metal. Urechi pentru ghete. d) Reducțiunea pe timp de 15 ani a prețurilor de transport pe liniile ferate române pentru obiectele arătate la literle b) și c) cum și pentru pelea tăbăcărîtă indigenă, procurată pentru trebuințele fabricii. e) Reducțiunea pe același timp a taxelor postale pentru transportul fabricatelor în interiorul țerii. f) Preferința produselor acestei fabrici pentru furniturile statului, județului și comunelor față cu produsele similare străine. D-l ministru al agriculturii, industriei comerului și domeniilor a fost autorizat să execute dispozițiunile sus arătate.

Prețul cerealelor.

Prețul din Sibiu, 17 Ianuarie. Grâu hectolitru 74—80 chilo fl. 4.60 până fl. 5.40, grâu mestecat 68 până 72 chilo fl. 3.50, până fl. 4.30 sîcarea 66 până 72 chilo fl. 3.10 până fl. 3.50, orz 60 până 66 chilo fl. 3.60 până fl. 3.90, ovés 40 până 45 chilo fl. 1.70 până fl. 2.20, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 3.60 până fl. 4.—, mălaiul 78 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.10 până fl. 1.30, semênța de cânepă 49 până 51 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până fl. 5.50, lintea 78 până 82 chilo fl. 7.— până fl. 8.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, pasăt de grâu 100 chilo fl. 14.— până fl. 15.—, faină Nr. 3 100 chilo fl. 12.—, Nr. 4 fl. 11.—, Nr. 5 fl. 9.—, slănina 100 chilo fl. 58.— până fl. 60.—, unsorea de porc fl. 56.— până fl. 58.—, sîu brut fl. 18.— până fl. 20.—, lumini de sîu fl. 30.— până fl. 33.—, lumini turnate de sîu fl. 36.— până fl. 38.—, sîpînul fl. 20.— până fl. 24.—, fîn 100 chilo fl. 1.60 până fl. 1.90, cânepa fl. 33.— până fl. 36.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.— până fl. 3.—, spirital p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 36 cr., carnea de vițel 25 până 40 cr., carnea de porc 38 până 40 cr., carnea de berbec — până — cr., ouă 10 cu 30 până 35 cr. Piața din Sighișoara, 16 Ianuarie. Grâu curat hectolitru fl. 4.60 până fl. 5.20; grâu mestecat fl. 3.40 până fl. 3.80; sîcarea fl. 3.10 până fl. 3.40; ovésul fl. 1.70 până fl. 1.90; cucuruzul fl. 3.80; fasolea fl. 5.30; crumpenele fl. 1.50; mazerea chilo 20 cr.; lintea 24 cr.; mălaiul 9 cr.; lumini de sîu chilo 40 cr.; sîpînul 23 cr.; sîu brut 22 cr.; sîu de vită fl. 1.—; unsorea de porc 72 cr.; carnea devită 32 cr. Piața din Făgăraș, 13 Ianuarie. Grâu frumos hectolitru fl. 5.— până fl. 5.50; grâu mestecat fl. 4.— până fl. 4.20; sîcarea fl. 3.— până fl. 3.30; cucuruzul fl. 3.— până fl. 4.—; ovésul fl. 1.60 până fl. 1.70; semênța de cânepă fl. 5.— până fl. 6.—; semênța d' in fl. 9.— până fl. 10.—; fasolea fl. 5.— până fl. 6.—; mazerea fl. 6.— până fl. 7.—; lintea fl. 8.— până fl. 9.—; crumpenele fl. 1.20 până fl. 1.60; mălaiul fl. 9.— până fl. 10.—; sîu brut 100 chilo fl. 20.— până fl. 22.—; unsorea de porc — 65, slănina 65—66; cânepa fl. 20.— până 25.— Un chilo carne de porc 36 cr.; carne de vită 30 cr.; carne de vițel 26 cr.; carne de mel 20 cr.; ouă 5 cu 10 cr., chim fl. 12.— până fl. 15.—; lumini tur oate de sîu 40 cr. până 42 cr.

Cursul la bursa de mîrfuri din Budapesta

dela 16 Ianuarie st. n. Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. — până 2.— 60—80 Kilo fl. — până —, (lângă Tisza) 7—7.4, Kilo fl. — până —, 79—81 Kilo fl. 6.90 până 7.05, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —, 77—81 Kilo fl. 7.25 până 7.45, (de Alba-Rogăli) 72—74 Kilo fl. — până —, 77—81 Kilo fl. 7.20 până 7.35, (de Baeska) 72—74 Kilo fl. — până —, 77—81 Kilo fl. 7.25 până 7.55, (din Ungaria de nord) 72—73 Kilo fl. — până —, 77—81 Kilo fl. 7.35 până 7.50. Sîcara (ungur.) 70—72 Kilo fl. 5.55 până 5.80. (Ord' nutreț.) 60—62 Kilo fl. 5.20 până 5.40; (de berărie) 62—64 Kilo fl. 5.55 până 7.60. Oțea (unguresc) 37—40 Kilo fl. 5.40 până 5.57. Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.15 până 5.20; de alt soi fl. 5.05 până 5.10. Rașița (ungur.) 10 1/2 până 11 1/2; de Banat fl. 10 1/2 până 10 1/2. Mălaiu (unguresc): fl. 6.15 până 7.00.

Tempul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 7.35 până 7.47 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 7.79 până 7.87. Sîcara (primăvară) 69 1/2 Kilo fl. 7.75 până 7.82. Cucuruzul (Main—Imrie) fl. 5.97 până 6.—. Rașița (August—Septemv.) fl. 11 1/2 până 11 1/2. Spirit (brut) 100 L. fl. 24 1/4 până 24 1/2.

Tîrgul de rîmători în Steinbruch. În 16 Ianuarie n. s'a notat: ungurici bîtrâni grei 46.— cr. până 47.— cr. ungurici grei, tineri — cr. până 49.— cr., de mijloc 48.— cr. până 49.— cr., ușori 46.— cr. până 48.— cr., marfă țărănească, grea 46.— cr. până 46 1/2 cr., de mijloc 45 1/2 cr. până 46.— cr., ușora 45.— cr. până 45 1/2 cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito usori — cr. mijloc — cr. până — cr., transito usori — cr. până — cr., transito sîrbesci grei 46 1/2 cr. până 47.— cr., transito de mijloc 46.— cr. până 47.— cr., transito usori 45.— cr. până — cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpenți la gară.

Cursul pieții din Sibiu.

din 20 Ianuarie st. n. 1888. Hârtie monetă română Cump. 8.3) vînd. 8.35 Lire turcesci 11.20 „ 11.25 Imperiali 10.20 „ 10.25 Ruble rusesci 1.08 „ 1.09

Bursa de Budapesta

din 19 Ianuarie st. n. 1888. Renta de aur ung. 6% — 4% 97.— 5% 83.10 Împrumutul căilor ferate ung. 148.75 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 93.75 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 124.50 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 110.— Bonuri rurale ung. 103.50 „ cu cl. de sortare 103.50 „ bîntăne-timșene 103.50 „ cu cl. de sortare 103.50 „ transilvane 103.50 „ croato-slavone — Despăgubire pentru dijma ung. de vin 100.— Împrumut cu premiu ung. 119.— Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 122.50 Renta de hârtie austriacă 78.80 „ argint austriacă 80.50 „ aur austriacă 109.75 Losurile austr. din 1860 135.— Acțiunile băncii austro-ungare 272.25 „ de credit ung. 269.30 „ austr. — Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și economii „ Albina 102.— „ Argintul — Galbeni împărătesci 5.95 Napoleon-d'ori 10.02 Mărci 100 imp. germane 62.25 Londra 10 Livres sterlingi 126.80

Bursa de Viena

din 19 Ianuarie st. n. 1888. Renta de aur ung. 6% — 4% 96.90 5% 83.— Împrumutul căilor ferate ung. 148.25 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 93.80 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 124.50 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 110.— Bonuri rurale ung. 103.75 „ cu cl. de sortare 103.75 „ bîntăne-timșene 102.— „ transilvane 101.— „ croato-slavone 101.— Despăgubire pentru dijma ung. de vin 99.50 Împrumut cu premiu ung. 118.75 Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 122.25 Renta de hârtie austriacă 78.80 „ argint austriacă 80.50 „ aur austriacă 110.10 Losuri austr. din 1860 136.— Acțiunile băncii austro-ungare 872.— „ de credit ung. 269.10 „ austr. 268.40 Argintul — Galbeni împărătesci 5.95 Napoleon-d'ori 10.03 Mărci 100 imp. germane 62.25 Londra 10 Livres sterlingi 126.80

Bursa de Bucuresci.

15 Ianuarie — 4 oare p. m. Casa Ultim Renta rom. per 1875 5% — Renta română amort. 5% — (Schuldverschreib.) — Oblig. de Stat. C. F. R. 6% — Renta rom. (Rur. conv.) 6% — Împrumutul Municipal 5% — Scrisuri func. rurale 7% — Scrisuri func. rurale 5% — Idem urbane 7% — „ 6% — „ 5% — Banca Nat. (500 lei vîr. intr.) 1019 1014 Soc. Dacia-Rom. (250 lei vîr.) 231.230 Soc. de Asig. Nat. (200 lei vîr.) 199 — 201.198 Soc. cred. mob. r. (250 lei vîr.) — Soc. r. de con. (250 lei vîr.) 88 1/2, 86 Oblig. Casei Pensiunilor 17.60 17.80

Schimb

Londra 3 luni 25.26 1/2 „ cek 25.43 1/4 Paris 3 luni 100.75 „ cek 99.55 Berlin 3 luni 124.05 „ cek 124.85 Viena 2.01 Agio 17.60

Redactor responsabil: Adrian Cașoltanu.

